> Ciebie, Boże moich ojców, wysławiam i chwalę za to, że dałeś mi mądrość i moc, że oznajmiłeś mi teraz to, o co cię prosiliśmy. Oznajmiłeś nam bowiem sen króla.
>
> *— Daniela 2:23*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: Modlitwa, chwala, mądrość, adoracja

Interpretacja:
Księga *Daniela* znajduje się w części Starego Testamentu zwanej „Pismami”. Jej drugi rozdział opisuje sen babilońskiego króla *Nabuchodonozora*, który wprawił go w głęboki niepokój. Król nie potrafił jednak przypomnieć sobie ani samego snu, ani jego znaczenia. Wezwał więc wszystkich mędrców i wróżbitów swego królestwa, by wyjaśnili sens tego snu, lecz nikomu się to nie udało. Wówczas Daniel, Hebrajczyk przebywający na wygnaniu w Babilonie, wystąpił, by rozwiązać tę zagadkę.

Daniel dziękuje Bogu

Werset 23 stanowi część modlitwy, którą Daniel zaniósł do Boga po tym, jak Pan objawił mu znaczenie królewskiego snu. W modlitwie tej Daniel dziękuje Bogu za Jego mądrość i moc, a także za to, że pozwolił mu poznać sprawę dotyczącą króla. Werset ten ukazuje wdzięczność i pokorę Daniela wobec Boga za wszystko, czego On dla niego dokonał.

Znaczenie mądrości i mocy

Mądrość i moc to dwie cechy często wymieniane w Biblii obok siebie. Mądrość oznacza zrozumienie i wiedzę zdobyte dzięki doświadczeniu oraz refleksji, podczas gdy moc odnosi się do zdolności podejmowania odważnych, sprawiedliwych działań i decyzji. Obie

te cechy są niezbędne do osiągnięcia życiowego powodzenia i podobania się Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> O północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewem chwalili Boga, a więźniowie słyszeli ich.
>
> *— Dzieje 16:25*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: Modlitwa, sluchac, chwala, adoracja

Interpretacja:
Fragment *Dzieje 16:25* opisuje, jak *Paweł i Sylas* – po tym, jak zostali pobici i uwięzieni – modlili się i śpiewali hymny ku czci Boga pośród cierpienia. Werset ten przedstawia nam dwóch mężczyzn, którzy mimo trudnej sytuacji potrafią ufać Bogu i wielbić Go w każdej chwili.

Znaczenie uwielbienia w obliczu przeciwności

Przykład Pawła i Sylasa pokazuje, że uwielbienie jest kluczową praktyką dla tych, którzy pragną zachować wiarę i nadzieję w Bogu, nawet w najciemniejszych chwilach życia. Biblia uczy nas, że uwielbienie nie jest jedynie czynnością wykonywaną w kościele, lecz sposobem życia.

Uwielbienie pomaga nam nawiązać więź z Bogiem i pamiętać o Jego mocy działającej w naszym życiu. Pozwala nam również skupić się na Bogu, zamiast na trudnych okolicznościach, w jakich się znajdujemy.

Moc modlitwy

W tym fragmencie widzimy, że Paweł i Sylas nie tylko śpiewają hymny, ale także się modlą. Modlitwa jest fundamentalnym elementem życia chrześcijańskiego, umożliwiającym bezpośrednią komunikację z Bogiem.

Modlitwa pomaga nam powierzać Bogu nasze ciężary i ufać Jego planowi dla naszego życia. Co więcej, jest ona sposobem na oddanie chwały Bogu oraz uznanie Jego wielkości i dobroci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pościliśmy więc i prosiliśmy o to naszego Boga. A on nas wysłuchał.
>
> *— Ezdrasza 8:23*

Książka: Stary Testament / Ezdrasza
Tematy: Modlitwa, post

Interpretacja:
Werset z Księgi *Ezdrasza 8:23* niesie ze sobą pokrzepienie, ukazując, jak Bóg wysłuchuje modlitw swoich wiernych sług i odpowiada na nie. W tym fragmencie Ezdrasz wraz z towarzyszami podejmuje post i wzywa Boga na pomoc w konkretnej sprawie. Po zakończeniu postu Bóg wysłuchuje ich i okazuje im swoją przychylność.

Werset ten przypomina nam, że *modlitwa* jest potężnym narzędziem, dzięki któremu możemy nawiązać więź z Bogiem i otrzymać pomoc w chwilach potrzeby.

Post jest praktyką duchową obecną w wielu religiach, w tym w chrześcijaństwie. W omawianym fragmencie wierzący poszczą w konkretnej sytuacji, a ich post stanowi część modlitwy. Post może pomóc nam skupić się na celu modlitwy i głębiej uświadomić sobie nasze uzależnienie od Boga.

Choć nie istnieją magiczne formuły gwarantujące odpowiedź na nasze modlitwy, werset ten ukazuje, że *modlitwa i post* mogą być skutecznymi sposobami na budowanie relacji z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiem bowiem, że to doprowadzi do mojego zbawienia dzięki waszej modlitwie i pomocy Ducha Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Modlitwa, Zbawienie, Duch

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* napisał List do Filipian, przebywając w więzieniu; w tym fragmencie informuje adresatów, że jego uwięzienie przyczyniło się do szerzenia Ewangelii. Mimo uwięzienia Paweł raduje się, że *Chrystus* jest głoszony, i jest przekonany, iż wydarzenia te doprowadzą do jego uwolnienia.

Werset *Filipian 1:19* przypomina nam o znaczeniu modlitwy oraz obecności *Ducha Jezusa Chrystusa* w naszym życiu. Paweł jest pewien, że uwięzienie nie oznacza końca jego życia i że zostanie uwolniony dzięki modlitwom zanoszonym w jego intencji oraz pomocy Ducha Jezusa Chrystusa. Werset ten daje nam nadzieję, że w trudnych sytuacjach, z jakimi się mierzymy, Bóg działa poprzez nasze modlitwy i wsparcie *Ducha Świętego*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim przez modlitwę i prośbę z dziękczynieniem niech wasze pragnienia będą znane Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:6-7*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Modlitwa, strach, wdzięczność, pokój, troska

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:6–7* wzywa nas, byśmy o nic się nie martwili, lecz przedstawiali swoje potrzeby Bogu w modlitwie i błaganiu, dziękując Mu za wszystko, co dla nas uczynił. Wersety te są wezwaniem do ufności Bogu i Jego mocy, dzięki której zapewnia nam wszystko, czego potrzebujemy. Dlaczego jednak tak ważne jest unikanie niepokoju w naszym życiu?

Niepokój i jego wpływ na nasze życie

Niepokój to emocja, której każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia. Jest to naturalna reakcja na stresujące sytuacje i w niewielkich dawkach może być korzystna. Gdy jednak niepokój staje się stanem chronicznym, może bardzo negatywnie wpływać na nasze zdrowie fizyczne i psychiczne. Może prowadzić do bezsenności, zmęczenia, chorób przewlekłych i depresji. Co więcej, wpływa na nasze relacje z innymi ludźmi, skłaniając nas do izolacji i wycofywania się z kontaktów społecznych.

Znaczenie modlitwy i błagania

Modlitwa i błaganie to potężne narzędzia, które Bóg dał nam do walki z niepokojem i stresem. Modląc się, rozmawiamy z Bogiem i powierzamy Mu nasze troski. Czyniąc to, wykonujemy krok wiary i ufamy, że Bóg zaspokoi nasze potrzeby. Dzięki modlitwie przypominamy sobie, że nie jesteśmy sami – że jest Ktoś większy i potężniejszy od nas,

kto trwa przy nas, by nam pomóc.

Znaczenie dziękczynienia

Wersety te wzywają nas również do nieustannego dziękczynienia. Dziękowanie jest aktem wiary, który pomaga nam zachować pozytywne nastawienie do życia. Kiedy pielęgnujemy w sobie ducha wdzięczności, skupiamy się na tym, co mamy, a nie na tym, czego nam brakuje. Ponadto dziękczynienie wzmacnia naszą relację z Bogiem i pozwala lepiej dostrzegać Jego błogosławieństwa w naszym życiu.

Bożym pokój i myśli w Chrystusie Jezusie

Pokój, który oferuje nam Bóg, różni się od wszelkiego innego pokoju, jakiego możemy doświadczyć w życiu. Nie jest to jedynie brak konfliktów czy niepokoju, lecz głęboki stan wyciszenia i ufności Bogu. To właśnie tego pokoju pragnął *Paweł* i chciał go przekazać Filipianom jako dar od Boga.

Warto podkreślić, w jaki sposób Boży pokój strzeże naszych serc i umysłów *w Chrystusie Jezusie*. *Chrystus* jest centrum naszej wiary i to w Nim odnajdujemy prawdziwy pokój. Kierując nasze serca i umysły ku Chrystusowi, możemy w każdej chwili doświadczać Bożego pokoju – nawet pośród najtrudniejszych prób, z jakimi przychodzi nam się mierzyć w życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN przywrócił to, co zostało zabrane Hiobowi, gdy się modlił za swoich przyjaciół. PAN także pomnożył Hiobowi w dwójnasób wszystko, co miał.
>
> *— Hioba 42:10*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: Modlitwa, błogosławieństwo, pieniądze

Interpretacja:
Historia *Hioba* jest jedną z najbardziej poruszających i znaczących opowieści w Biblii. Ten sprawiedliwy i bogobojny człowiek stracił wszystko – rodzinę, majątek i zdrowie – a jednak nie utracił wiary w Boga. Hiob ukazuje nam, jak ważne jest zachowanie ufności do Boga w chwilach prób i cierpienia.

Kontekst wersetu

Hiob musiał zmierzyć się w swoim życiu z serią niewyobrażalnych prób. W krótkim czasie stracił cały swój dobytek, a także rodzinę. Mimo to Hiob pozostał wierny Bogu i nie obwiniał Go za swoje cierpienie.

Zamiast tego rozważał przyczyny swego cierpienia i starał się zrozumieć źródło swoich trudności. Po długiej rozmowie z przyjaciółmi Hiob modlił się za nich i ostatecznie odnalazł pokój w sercu.

Modlitwa Hioba za przyjaciół

Hiob modlił się za swoich przyjaciół, mimo że wcześniej go krytykowali i oskarżali o grzech. Zamiast gniewać się na nich, postanowił wstawić się za nimi u Boga.

Hiob był gotów wybaczyć przyjaciołom i zapomnieć o wyrządzonych mu krzywdach. Jego modlitwa nie tylko świadczyła o jego bogobojnej postawie, ale także ukazywała miłość i współczucie wobec innych – nawet tych, którzy niesprawiedliwie go potępiali.

Odpowiedź Boga

Bóg wysłuchał modlitwy Hioba i pobłogosławił go, przywracając mu nie tylko zdrowie i majątek, ale także radość w sercu. Hiob odznaczał się niezachwianą wiarą w Boga, a jego cierpliwość, gotowość do przebaczania i wstawiennictwo za przyjaciółmi zapewniły mu szczególne miejsce w Bożym sercu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Taka zaś jest ufność, którą mamy do niego, że jeśli o coś prosimy zgodnie z jego wolą, wysłuchuje nas.
>
> *— I Jana 5:14*

Książka: Nowy Testament / I Jana

Tematy: Modlitwa, sluchac, zaufanie

Interpretacja:

Zaufanie Bogu jest dla każdego chrześcijanina sprawą fundamentalną. Mówi o tym *I Jana 5:14*, zapewniając nas, że możemy mieć w Nim ufność, wiedząc, iż gdy prosimy o cokolwiek zgodnie z Jego wolą, On nas wysłuchuje. Ufać Bogu oznacza wierzyć, że panuje On nad każdą sytuacją i że zawsze działa w duchu sprawiedliwości, miłości oraz mądrości.

Skąd możemy mieć pewność, że Bóg nas słyszy?

Zgodnie z tym wersetem możemy być pewni, że Bóg nas słyszy, jeśli prosimy o coś zgodnie z Jego wolą. We wszystkim, co czynimy i o co prosimy, musimy zawsze szukać Bożej woli, zamiast kierować się własnymi, egoistycznymi zamiarami. Gdy modlimy się o coś, co – jak wiemy – jest zgodne z wolą Bożą, możemy być pewni, że nasze modlitwy zostaną wysłuchane i spełnione.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oczy Pana bowiem zwrócone są na sprawiedliwych, a jego uszy ku ich prośbom, lecz oblicze Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.
>
> *— I Piotra 3:12*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Modlitwa, zlo, sluchac, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 3:12* stanowi pozytywne przypomnienie, że Bóg jest zawsze obecny i uważny na modlitwy tych, którzy starają się prowadzić sprawiedliwe życie. Biblia uczy nas, że wszyscy jesteśmy grzesznikami i popełniamy błędy, jednak ci, którzy dążą do sprawiedliwego życia i wypełniania Bożej woli, mogą mieć pewność, że Bóg ich wysłuchuje.

Sprawiedliwość w Biblii

Sprawiedliwość jest kluczowym tematem w Biblii, a bycie sprawiedliwym oznacza czynienie tego, co słuszne w oczach Boga. Sprawiedliwość nie polega jedynie na przestrzeganiu zasad czy wykonywaniu określonych czynności; chodzi w niej o bliską relację z Bogiem i pozwolenie, by Jego wola kierowała naszymi działaniami. Gdy żyjemy sprawiedliwie, możemy być pewni, że Bóg jest po naszej stronie i zawsze będzie nas wspierał.

Nieustanna obecność Boga

I Piotra 3:12 przypomina nam, że Bóg jest zawsze obecny, uważny na nasze modlitwy i gotów nas wysłuchać. Oznacza to, że nawet w chwilach bólu czy niepewności możemy ufać Bożej obecności i szukać u Niego pocieszenia oraz pomocy. Co więcej, jeśli postępujemy słusznie i zgodnie z Jego wolą, Boże spojrzenie zawsze spoczywa na nas, dając nam poczucie pokoju i bezpieczeństwa.

Niebezpieczeństwo czynienia zła

W przeciwieństwie do Bożej obietnicy towarzyszenia sprawiedliwym, werset ten przypomina również, że ci, którzy czynią zło, staną przed obliczem Pana. Ukazuje to, że nasze czyny mają swoje konsekwencje i że jeśli prowadzimy życie sprzeczne z Bożą wolą, musimy liczyć się z Jego gniewem i sądem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Podobnie wy, mężowie, żyjcie z nimi umiejętnie, okazując im szacunek jako słabszemu naczyniu kobiecemu i jako tym, które współdziedziczą łaskę życia, aby wasze modlitwy nie doznały przeszkód.
>
> *— I Piotra 3:7*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Modlitwa, laska, małżeństwo, seksualność

Interpretacja:
Biblia jasno określa rolę, jaką mężczyźni powinni odgrywać w relacji małżeńskiej. *I Piotra 3:7* naucza, że mężowie powinni żyć mądrze ze swoimi żonami, okazując im szacunek i poważanie, na jakie zasługują jako istoty ludzkie oraz współdziedziczki łaski życia. Co więcej, werset ten ostrzega, że jeśli mężczyźni nie wywiązują się ze swojej roli w związku, ich modlitwy mogą napotkać przeszkody.

Co oznacza mądre życie z żoną?

Słowo Boże wzywa nas do mądrego życia z naszymi żonami. Mądre życie oznacza umiejętność podejmowania właściwych decyzji w każdej sytuacji. Oznacza życie w harmonii z małżonką i prowadzenie życia, które w równym stopniu uwzględnia dobro

obojga partnerów. Dzięki temu podejmowane decyzje będą dobrze przyjmowane przez obie strony, a konfliktów uda się uniknąć.

Co oznacza okazywanie szacunku kobietom jako „słabszemu naczyniu”?

Biblia potwierdza, że kobiety są istotami delikatnymi i wrażliwymi, które zawsze zasługują na naszą miłość i szacunek. Fakt, że kobiety postrzegane są jako „słabsze naczynia”, nie oznacza, iż są gorsze od mężczyzn; wskazuje raczej na to, że należy je otaczać szczególną opieką i troską.

Dlatego też mężowie muszą traktować swoje żony z szacunkiem i poważaniem, unikając wszelkich form przemocy czy agresywnego zachowania wobec nich.

Co oznacza bycie „współdziedziczkami łaski życia”?

Zwrot „współdziedziczki łaski życia” odnosi się do faktu, że mężczyźni i kobiety są równi wobec Boga oraz dzielą tę samą godność i wartość w kontekście życia i jego celów.

W małżeństwie oboje małżonkowie mają równe prawa i obowiązki oraz są współdziedzicami życia wiecznego. Dlatego mężowie powinni pozwalać swoim żonom na aktywny udział w relacji, wspólne podejmowanie ważnych decyzji i dzielenie się obowiązkami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zbliża się zaś koniec wszystkiego. Bądźcie więc trzeźwi i czujni w modlitwie.
>
> *— I Piotra 4:7*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: Modlitwa, odpoczynek, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
W tym wersecie apostoł *Piotr* mówi nam dzisiaj o fundamentalnej prawdzie: *koniec wszystkiego jest bliski*. We współczesnym świecie wizja końca świata może wydawać się nieco odległa, jednak prawda jest taka, że życie jest niepewne, a nasze istnienie na tym świecie ma swój kres. Świadomość nadchodzącego końca przypomina nam, byśmy każdą chwilę przeżywali tak, jakby była ona ostatnią, oraz byśmy byli należycie przygotowani na to, co nieznane.

Piotr poucza chrześcijan – a także nas dzisiaj – że musimy zachowywać trzeźwość umysłu. Oznacza to panowanie nad sobą i zachowanie życiowej równowagi. Musimy brać odpowiedzialność za nasze czyny, słowa i decyzje, gdyż w coraz bardziej złożonym świecie impulsywne wybory mogą prowadzić do trudnych sytuacji. Powinniśmy zachowywać spokój ducha, aby móc stawiać czoła wszelkim okolicznościom w sposób uporządkowany, racjonalny i mądry.

Piotr wzywa nas również do czujności i modlitwy. Nasza relacja z Bogiem jest kluczowa dla zachowania równowagi w świecie. Modlitwa pozwala nam łączyć się ze Stwórcą i czerpać siłę z wiary. Musimy dokładać wszelkich starań, by pielęgnować głęboką więź z Bogiem i zbliżać się do Niego poprzez modlitwę, rozważanie Słowa oraz służbę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zawsze się radujcie. Nieustannie się módlcie. Za wszystko dziękujcie. Taka jest bowiem wola Boga w Chrystusie Jezusie względem was.
>
> *— I Tesaloniczan 5:16-18*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: Modlitwa, wdzięczność, radość

Interpretacja:
List do Tesaloniczan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty w Tesalonice – jednego z pierwszych Kościołów chrześcijańskich. Paweł dziękuje w nim Bogu za wiarę i świadectwo tego Kościoła oraz poucza wiernych, jak żyć zgodnie z Bożą wolą.

Dlaczego warto się radować?

Radość nie jest jedynie emocją towarzyszącą chwilom, gdy w naszym życiu wszystko układa się pomyślnie; to postawa, którą możemy przyjąć niezależnie od okoliczności. Odczuwanie radości nie oznacza, że unikamy problemów czy smutku – chodzi raczej o sposób, w jaki stawiamy im czoła: z nadzieją i wiarą w Boga.

Co oznacza modlitwa nieustanna?

Modlitwa nieustanna nie oznacza, że musimy modlić się w każdej chwili, traktując to jak czysto fizyczną czynność. Przeciwnie – chodzi o to, by nasze życie cechowała postawa nieustannej modlitwy i trwanie w ciągłej więzi z Bogiem. To pozwolenie, by Boża obecność w naszym życiu kierowała naszymi myślami, czynami i słowami.

Dziękujcie w każdej sytuacji

Warto zauważyć, że te wersety nie nakazują nam dziękować za każdą negatywną sytuację, jakiej doświadczamy, lecz zachęcają do dziękczynienia pośród tych trudnych chwil. *Dzięki temu możemy odnaleźć pokój, radość i Bożą obecność nawet w obliczu przeciwności*.

Niektórzy mogą zastanawiać się, jak dziękować w trudnych momentach, na przykład po utracie pracy czy odejściu bliskiej osoby. Czasami takie sytuacje wydają się przytłaczające i niezrozumiałe, a jednak zawsze możemy znaleźć powód do wdzięczności. Możemy na przykład dziękować za życie bliskiej osoby, która odeszła, albo za szansę znalezienia nowej pracy, otwierającej przed nami nowe możliwości.

Zrozumienie tych słów może być trudne dla osób przeżywających ciężkie chwile. Może się wydawać, że Bóg nas nie słucha albo nie troszczy się o naszą sytuację. *Prawda jest jednak taka, że Bóg zawsze jest z nami – nawet w najtrudniejszych momentach*. Możemy dziękować Mu za Jego obecność w naszym życiu i za Jego bezwarunkową miłość, która nigdy nas nie opuszcza.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wróć i powiedz Ezechiaszowi, wodzowi mego ludu: Tak mówi PAN, Bóg Dawida, twego ojca: Wysłuchałem twojej modlitwy i widziałem twoje łzy. Oto uzdrawiam cię: trzeciego dnia wejdziesz do domu PANA.
>
> *— II Królewska 20:5*

Książka: Stary Testament / II Królewska
Tematy: Modlitwa, wyzdrowienie, proroctwo, smutek

Interpretacja:
Werset ten osadzony jest w kontekście życia *Ezechiasza*, czternastego króla Judy. Ezechiasz wyróżniał się jako pobożny władca, który nieustannie zabiegał o poznanie Bożej woli w swoim życiu. Poprzedni werset opisuje, jak Ezechiasz ciężko zachorował i prosił Boga o uzdrowienie. To właśnie w tej sytuacji Bóg odpowiedział na jego modlitwę i przekazał mu słowa zawarte w *2. Księdze Królewskiej 20:5*.

Choć werset ten odnosi się do konkretnego okresu w życiu Ezechiasza, niesie ze sobą cenne lekcje również dla nas. Po pierwsze, ukazuje on Boży charakter. Bóg jest Bogiem współczucia i miłosierdzia, który troszczy się o nas i nasze potrzeby. Możemy mu zaufać i

zwrócić się do Niego z naszymi prośbami, wiedząc, że nas słyszy i widzi.

Po drugie, werset ten uczy nas, jak ważna jest modlitwa. Ezechiasz się modlił, a Bóg go wysłuchał. Modlitwa jest potężnym narzędziem dostępnym dla nas, chrześcijan; powinniśmy z niej nieustannie korzystać, by przedstawiać Bogu zarówno własne potrzeby, jak i potrzeby innych ludzi.

Wreszcie, werset ten ukazuje znaczenie ufności Bogu. Ezechiasz zaufał Bogu, a jego wiara została nagrodzona. Gdy w życiu mierzymy się z trudnymi sytuacjami, musimy ufać Bogu i Jego obietnicom, wiedząc, że On nad wszystkim panuje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umiłowany, pragnę przede wszystkim, aby ci się dobrze powodziło i abyś był zdrowy, tak jak dobrze się powodzi twojej duszy.
>
> *— III Jana 1:2*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: Modlitwa, błogosławieństwo, zdrowie, choroba, dusza

Interpretacja:
Trzeci List Jana to pismo skierowane przez *apostoła Jana* do jego przyjaciela, *Gajusa*. Jan był wdzięczny Gajusowi za jego służbę na rzecz Kościoła i zachęcał go do dalszego służenia Panu. W drugim wersecie Jan wyraża życzenie, aby Gajusowi dobrze się powodziło we wszystkim – tak, jak dobrze powodzi się jego duszy.

Słowo oznaczające *„powodzenie”* jest tłumaczeniem greckiego terminu *„euodóō”*, który oznacza *„odnosić sukces”* lub *„kwitnąć”*. Jan pragnął, aby jego przyjaciel osiągał sukcesy w każdej dziedzinie życia, w tym w kwestiach zdrowia fizycznego i pomyślności

materialnej. Jednak najbardziej zależało mu na duchowej pomyślności Gajusa, gdyż wiedział, że bez niej inne błogosławieństwa nie mają trwałej wartości.

Jan rozumiał, że pomyślność *w Chrystusie* jest ważniejsza niż bogactwo materialne. Sam *Jezus* powiedział w Ewangelii *Mateusza 6:33*: *„Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”*. Nasz życiowy sukces nie jest mierzony stanem posiadania, lecz naszą relacją z Bogiem.

Duchowa pomyślność oznacza wzrost w wierze, naukę głębszego zaufania Bogu oraz życie zgodne z Jego przykazaniami. Gdy łączą nas z Bogiem bliskie więzi, potrafimy spojrzeć na życiowe wyzwania z innej perspektywy.

Co więcej, duchowa pomyślność jest zaraźliwa. Kiedy żyjemy w pokoju z Bogiem, łatwiej nam dzielić się Jego miłością i pokojem z otoczeniem. Podobnie, gdy wiernie służymy Bogu i oddajemy Mu cześć całym swoim życiem, On obdarza nas pomyślnością wykraczającą daleko poza sferę materialną.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania. Kto bowiem wątpi, podobny jest do fali morskiej pędzonej przez wiatr i miotanej tu i tam.
>
> *— Jakuba 1:6*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Modlitwa, wiara, zaufanie

Interpretacja:

Werset *Jakuba 1:6* podkreśla, jak ważne jest proszenie z wiarą i bez wątpienia. Oznacza to, że gdy prosimy Boga o cokolwiek, musimy czynić to z całkowitą ufnością, nie pozwalając, by wątpliwości czy niepewność sprowadziły nas na manowce.

Proszenie z wiarą i bez wątpienia

Proszenie z wiarą i bez wątpienia to jedna z najważniejszych praktyk dla każdego, kto trwa w relacji z Bogiem. W Biblii *Jezus* powiedział, że cokolwiek w modlitwie wyprosimy z wiarą, to otrzymamy *(Mateusza 21:22)*. Dlatego też, prosząc Boga o cokolwiek, musimy czynić to z wiarą i bez wątpienia, wiedząc, że On zawsze odpowie na nasze modlitwy.

Należy jednak podkreślić, że proszenie z wiarą nie oznacza żądania czegoś od Boga tak, jakbyśmy byli Jego zwierzchnikami czy panami. Przeciwnie – musimy prosić i modlić się z pokorą, uznając, że Bóg ma doskonały plan dla naszego życia, a wszystko, o co prosimy, musi być zgodne z Jego wolą.

Nie jak fala morska

Jakuba 1:6 stwierdza, że każdy, kto wątpi, przypomina falę morską, miotaną i gnaną przez wiatr. Innymi słowy, gdy wątpimy, tracimy stabilność, a nasza wiara chwieje się. Jest to niebezpieczne, gdyż może osłabić naszą relację z Bogiem i sprawić, że zejdziemy ze ścieżki, którą On dla nas zaplanował.

Aby nie przypominać fal morskich, musimy trwać niezachwianie w wierze i zawsze ufać Bogu. Jeśli dręczą nas wątpliwości, powinniśmy szukać odpowiedzi i mierzyć się z naszymi obawami poprzez modlitwę oraz czytanie Bożego Słowa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pożądacie, a nie macie, zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć. Toczycie wojny i walki, a nie macie, bo nie prosicie.
>
> *— Jakuba 4:2*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Modlitwa, pragnienie, grzech

Interpretacja:
Werset ten jest niewątpliwie wezwaniem do zatrzymania się, refleksji i oceny naszych prawdziwych życiowych motywacji. Ostatecznie zachęca nas on do poddania w wątpliwość naszych najgłębszych pragnień i do wnikliwego przyjrzenia się własnym sercom.

Pierwszymi kwestiami, na które zwraca uwagę ten werset, są chciwość, zazdrość i nadmierne pragnienia. Wszyscy potrafimy czegoś pragnąć, jednak fragment ten przypomina nam, że czym innym jest koncentrowanie wysiłków na realizacji naszych dążeń, a czym innym – stanie się ich niewolnikiem. Zamiast szukać spełnienia w Bogu, często próbujemy odnaleźć je w dobrach materialnych, sukcesie zawodowym czy relacjach z innymi ludźmi. Skupiamy wówczas myśli na sprawach doczesnych, ziemskim bogactwie czy osiągnięciu określonego statusu społecznego, zaniedbując jednocześnie naszą relację z Bogiem.

Jeszcze większe niebezpieczeństwo wiąże się z zazdrością; pojawia się ona, gdy dostrzegamy, że ktoś inny posiada coś, czego nam brakuje. Zamiast cieszyć się z cudzych osiągnięć, skupiamy się na pożądaniu cudzego majątku, pozycji społecznej czy relacji. Często zazdrość przybiera tak silną formę, że pragniemy tego, co ma druga osoba – posuwając się nawet do gotowości zdobycia tego drogą przemocy lub nielegalnych działań, takich jak morderstwo.

Kolejną kwestią podkreślaną w tym wersecie jest fakt, że choć pragniemy pewnych rzeczy i dążymy do ich zdobycia, nie otrzymujemy ich, ponieważ o nie nie prosimy. Skłania nas

to do refleksji nad prawdziwą naturą naszej relacji z Bogiem i sposobem, w jaki Go postrzegamy. Czy widzimy w Bogu sprzymierzeńca, czy wroga?

Zazwyczaj zwracamy się do Boga dopiero wtedy, gdy coś idzie nie tak lub gdy znajdujemy się w trudnej sytuacji. Rzadko znajdujemy czas na budowanie bliskiej relacji z Nim oraz na proszenie o Jego mądrość i prowadzenie w naszym życiu. Jednak gdy uczymy się budować bliższą więź z Bogiem, zaczynamy dostrzegać, że jest On naszym sprzymierzeńcem i wiernym towarzyszem w każdej chwili. Dzięki modlitwie i rozważaniu *Bożego Słowa* możemy znaleźć wskazówki oraz siłę potrzebną do walki z zazdrością i chciwością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Choruje ktoś wśród was? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go olejem w imię Pana. A modlitwa wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie. Jeśli zaś popełnił grzechy, będą mu przebaczone.
>
> *— Jakuba 5:14-15*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Modlitwa, wiara, Przebaczenie, wyzdrowienie, choroba, grzech

Interpretacja:
Werset 14 zawiera jasne pouczenie: jeśli ktoś choruje, powinien wezwać starszych zboru, aby modlili się za niego i namaścili go olejem w imię Pana. Praktyka ta stała się jedną z najstarszych i najskuteczniejszych tradycji Kościoła chrześcijańskiego.

Jest oczywiste, że *Jakub* zwraca się do wspólnoty wierzących, która troszczy się o swoich członków. W tym sensie wzywanie starszych zboru do modlitwy za chorych jest aktem

solidarności i wyrazem miłości do bliźnich. Praktyka ta ma również wymiar duchowy, gdyż opiera się na przekonaniu, że Bóg może uzdrowić chorych.

Użycie oleju podczas modlitwy o uzdrowienie jest symbolem sięgającym czasów starożytnych. Olej to naturalny środek, od dawna stosowany do łagodzenia bólu i leczenia dolegliwości. W kontekście biblijnym olej ma także znaczenie duchowe, symbolizując Bożą łaskę i obecność. Zatem namaszczenie olejem w imię Pana jest aktem wiary, uznającym Bożą obecność i Jego moc uzdrawiania.

W *wersecie 15* Jakub mówi o znaczeniu modlitwy wiary dla uzdrowienia chorych i przebaczenia grzechów. Poucza nas, że jeśli wierzący modli się z wiarą za chorego, osoba ta zostanie uzdrowiona, a Bóg ją podźwignie. Co więcej, jeśli chory dopuścił się grzechów, zostaną mu one przebaczone. Uczy nas to, że modlitwa jest potężnym narzędziem, które Bóg dał nam, abyśmy mogli się z Nim komunikować i prosić o pomoc w chwilach potrzeby. *Wiara w Boga jest kluczowa dla naszych modlitw, gdyż bez niej nie możemy oczekiwać odpowiedzi*.

Możemy odnieść ten werset do naszego życia na różne sposoby. Po pierwsze, możemy poprawić jakość naszych modlitw, modląc się z wiarą i ufnością do Boga. Po drugie, możemy poprzez modlitwę prosić Boga o pomoc w naszych własnych potrzebach oraz w potrzebach naszych bliskich. Po trzecie, możemy ufać, że Bóg przeprowadzi nas przez trudne chwile i uzdrowi, jeśli zachorujemy.

Choć czasem nie rozumiemy, dlaczego Bóg dopuszcza do pewnych sytuacji w naszym życiu, musimy pamiętać, że zawsze ma On w tym swój cel i że możemy Mu zaufać w każdych okolicznościach. Możemy zwracać się do Niego w modlitwie i wierzyć, że będzie nas prowadził i się o nas troszczył.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyznawajcie sobie nawzajem upadki i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.
>
> — *Jakuba 5:16*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: Modlitwa, wyznanie grzechu, wyzdrowienie, sprawiedliwosc, choroba

Interpretacja:

Werset *Jakuba 5:16* stanowi dla wierzących wezwanie do wyznawania win, modlitwy i dążenia do uzdrowienia. Przede wszystkim jesteśmy zachęcani, by wyznawać sobie nawzajem grzechy. Może to być trudne, gdyż często pragniemy ukryć nasze słabości i niedoskonałości.

Jednak wyznanie win jest kluczowe, ponieważ uwalnia nas od poczucia winy i wstydu, które utrudniają nam zbliżenie się do Boga. Co więcej, wyznawanie swoich przewinień innym czyni nas bardziej otwartymi i skłonnymi do refleksji, pozwalając czerpać naukę zarówno z własnych doświadczeń, jak i z mądrości innych ludzi.

Druga część tego wersetu mówi o modlitwie za innych. Skuteczna modlitwa sprawiedliwego może wiele zdziałać, przynosząc uzdrowienie cierpiącemu człowiekowi. W modlitwie tkwi wielka moc i siła; gdy modlimy się za innych, przedstawiamy Bogu ich potrzeby, prosząc Go o interwencję w ich życiu oraz o dar uzdrowienia, pocieszenia i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ojcze, chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną tam, gdzie ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, ponieważ umiłowałeś mnie przed założeniem świata.
>
> *— Jana 17:24*

Książka: Nowy Testament / Jana

Tematy: Modlitwa, Ojciec, Jezus

Interpretacja:

Ewangelia według św. Jana zawiera szereg mów i modlitw, które *Jezus* skierował do swoich uczniów przed aresztowaniem i ukrzyżowaniem. Siedemnasty rozdział tej Ewangelii znany jest jako Modlitwa Arcykapłańska Jezusa; zaniósł ją On w intencji swoich uczniów w noc poprzedzającą Jego śmierć. W rozdziale tym Jezus modli się zarówno za swoich uczniów, jak i za tych, którzy dzięki Jego przesłaniu uwierzą w Niego.

W *wersecie 24 Jezus* prosi *Ojca Niebieskiego*, aby ci, których Mu powierzono, mogli przebywać z Nim i oglądać Jego chwałę. Prośba ta odzwierciedla bliskość i miłość, jakich Jezus pragnie w relacji ze swoimi uczniami – ludźmi wybranymi przez Boga, by szli za Nim.

Istotna jest wzmianka o chwale, którą Bóg obdarzył Jezusa. Boża chwała odnosi się do Jego boskiego majestatu i obecności w świecie. Jezus prosi tu Ojca Niebieskiego, aby uczniowie mogli oglądać tę chwałę i dzięki temu głębiej Go poznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy będziecie mnie wzywać, pójdziecie i będziecie modlić się do mnie, a ja was wysłucham.
>
> — *Jeremiasza 29:12*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Modlitwa, sluchac, adoracja

Interpretacja:
Biblia mówi nam o relacji z Bogiem, którą możemy budować poprzez modlitwę. W *Jeremiasza 29:12* Bóg wzywa swój lud, by zwracał się do Niego w modlitwie, obiecując, że ich wysłucha. Modlitwa jest formą bezpośredniej komunikacji z Bogiem; dzięki niej możemy wyrażać nasze pragnienia, wdzięczność, troski i słabości, a także prosić Go o pomoc i ochronę.

Obietnica odpowiedzi od Boga

Werset ten mówi, że gdy zwracamy się do Boga w modlitwie, On nas słyszy i nam odpowiada. Warto zauważyć, że odpowiedź ta nie zawsze przychodzi w sposób, jakiego oczekujemy lub jakiego pragniemy, jednak możemy być pewni, że Bóg zawsze odpowie. Odpowiedź może nadejść za pośrednictwem Biblii, bliskiej osoby, duchownego lub poprzez nasze własne myśli, uczucia i sny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i ukryte, których nie znasz.
>
> — *Jeremiasza 33:3*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Modlitwa, sluchac, zrozumienie

Interpretacja:
Jeremiasza 33:3 to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii i łatwo zrozumieć dlaczego. Werset ten niesie ze sobą jasną i pokrzepiającą obietnicę: Bóg wysłucha naszych modlitw i nauczy nas rzeczy, których inaczej byśmy nie poznali.

Wołaj do Mnie, a odpowiem ci

Pierwsza część wersetu jest prosta i bezpośrednia: „Wołaj do mnie, a odpowiem ci". Oznacza to, że gdy modlimy się do Boga, On w jakiś sposób nam odpowiada. Odpowiedź może nie być dokładnie taka, jakiej oczekujemy czy pragniemy, ale warto pamiętać, że Bóg zawsze ma plan na nasze życie i wie, co jest dla nas najlepsze.

Co więcej, warto zauważyć, że czasownik „wołać" sugeruje pewien stopień pilności i desperacji. Nie jest to jedynie prośba, by Bóg dał nam to, czego chcemy, lecz szczere i żarliwe błaganie o Jego pomoc.

Objawię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie masz pojęcia

Druga część wersetu jest równie ważna: „i oznajmię ci rzeczy wielkie i ukryte, których nie znasz". Wskazuje to, że Bóg posiada wiedzę i mądrość wykraczające daleko poza ludzkie pojmowanie. Potrafi On objawić nam rzeczy, których inaczej byśmy nie poznali, i prowadzić nas przez życie w sposób, którego nie zawsze jesteśmy w stanie zrozumieć.

Ta Boża obietnica przynosi szczególną pociechę, gdy czujemy się zagubieni lub zdezorientowani w życiu. Modląc się do Boga, możemy mieć pewność, że On odpowie i wskaże nam drogę, którą powinniśmy podążać – nawet jeśli nie jest ona dla nas od razu oczywista.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Trwajcie w modlitwie, czuwając na niej z dziękczynieniem.
>
> *— Kolosan 4:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: Modlitwa, wdzięczność

Interpretacja:

Apostoł *Paweł* napisał List do Kolosan, aby pomóc im utwierdzić się w wierze i oprzeć się fałszywym naukom. Ten konkretny werset zawiera ważną wskazówkę dla wspólnoty wierzących: *należy trwać w modlitwie*. Wezwanie do wytrwałości w modlitwie jest w Biblii powracającym motywem, przypominającym o konieczności utrzymywania stałej więzi z Bogiem poprzez modlitwę i dziękczynienie.

Modlitwa jest formą komunikacji z Bogiem i sposobnością, by powierzyć Mu swoje ciężary. Dlaczego jednak powinniśmy trwać w modlitwie? Po pierwsze, jest ona kluczowym sposobem na wzmocnienie naszej relacji z Bogiem. Jak w każdej relacji, niezbędna jest stała komunikacja; to dzięki niej budujemy bliższą i głębszą więź. Po drugie, wytrwałość w modlitwie pomaga nam zachować skupienie na Bogu, nawet w trudnych sytuacjach. Pozwala nam pamiętać, że w Nim zawsze jest nadzieja – nawet wtedy, gdy nie rozumiemy problemów, z którymi się mierzymy.

Zwrot *„Trwajcie w modlitwie”* przypomina nam, że modlitwa nie jest jednorazowym wydarzeniem, lecz nieustannym procesem w naszym życiu. Jednym ze sposobów na wprowadzenie tego wersetu w życie jest wyznaczenie sobie każdego dnia konkretnej pory na modlitwę. Ważne jest, aby codziennie znajdować czas na rozmowę z Bogiem oraz na wyrażanie swoich potrzeb i wdzięczności. Co więcej, powinniśmy uczynić modlitwę nieodłączną częścią naszego życia, modląc się nieustannie – a nie tylko wtedy, gdy napotykamy trudności.

Druga część wersetu – *„czuwając na niej z dziękczynieniem”* – oznacza, że musimy być czujni i świadomi obecności Boga w naszym życiu, skupiając się raczej na otaczających

nas błogosławieństwach niż na trudnościach. Pielęgnowanie ducha wdzięczności pozwala nam doświadczać większego pokoju i radości w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego mówię wam: O cokolwiek prosicie w modlitwie, wierzcie, że otrzymacie, a stanie się wam.
>
> *— Marka 11:24*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Modlitwa, otrzymywanie

Interpretacja:
Marka 11:24 zawiera obietnicę związaną z wiarą. W tym fragmencie *Jezus* zwraca się do swoich uczniów po tym, jak przeklął drzewo figowe, które nie wydawało owoców. Mówi im, że jeśli będą mieli wiarę i nie będą wątpić, mogą prosić w modlitwie o cokolwiek i to otrzymają. Innymi słowy, jeśli ufamy Bogu i wierzymy w Niego, możemy otrzymać wszystko, o co prosimy.

Pierwsza część tego wersetu mówi nam, że w modlitwie możemy prosić o wszystko. Oznacza to, że Bóg może dla nas uczynić wszystko, jeśli Mu ufamy. Niezależnie od tego, czy potrzeba ma charakter materialny, czy duchowy, możemy przedstawić Bogu każdą prośbę w modlitwie. Modlitwa jest naszą bezpośrednią więzią z Nim, pozwalającą nam wyrazić nasze potrzeby, troski i pragnienia.

Kluczowa kwestia zostaje jednak ujawniona w drugiej części wersetu: *musimy wierzyć, że otrzymamy to, o co prosimy*. Wiara jest fundamentem życia chrześcijańskiego. Jeśli nie wierzymy, że Bóg jest w stanie spełnić naszą prośbę, jak możemy oczekiwać jej realizacji?

Wiara pozwala nam wyjść poza naszą obecną sytuację i uwierzyć, że Bóg ma moc zmienić naszą rzeczywistość.

Warto zauważyć, że wiara nie zawsze oznacza, iż otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy. Czasami to, co uważamy za potrzebne, nie jest dla nas najlepsze. Co więcej, musimy zrozumieć, że nasze prośby powinny być zgodne z wolą Bożą. Innymi słowy, nasze modlitwy powinny zmierzać ku chwale Bożej i naszemu duchowemu dobru. Bóg pragnie dla nas tego, co najlepsze, a jeśli Mu zaufamy, da nam to, czego potrzebujemy – niekoniecznie to, czego chcemy.

Z drugiej strony, zdarzają się chwile, gdy czujemy, że nasze modlitwy pozostają bez odpowiedzi. Brak odpowiedzi nie oznacza, że Bóg nas opuścił lub nas nie słyszy. Być może wzywa nas do cierpliwości, dając do zrozumienia, że nie nadszedł jeszcze czas na taką prośbę lub że nasze intencje nie są właściwe. Jeśli nadal będziemy Mu ufać i trwać w wierze, w końcu otrzymamy odpowiedź.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy stoicie, modląc się, przebaczcie, jeśli macie coś przeciwko komuś, aby i wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wam wasze przewinienia.
>
> *— Marka 11:25*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Modlitwa, Ojciec, Przebaczenie, grzech

Interpretacja:

Marka 11:25 ukazuje znaczenie przebaczenia oraz jego wpływ na naszą relację z Bogiem. Werset ten wzywa nas do przebaczenia tym, którzy nas zranili lub obrazili, zanim przystąpimy do modlitwy, niosąc obietnicę, że dzięki temu i my dostąpimy przebaczenia od naszego *Ojca Niebieskiego*.

Dlaczego przebaczenie jest ważne?

Przebaczenie bywa trudne, zwłaszcza gdy doznaliśmy głębokiej krzywdy. Jednak brak przebaczenia może przerodzić się w gorycz, urazę i wrogość, wpływając negatywnie na nasze relacje z Bogiem i innymi ludźmi. Gorycz i uraza potrafią zatruć nasze życie oraz hamować nasz rozwój i zdolność do pójścia naprzód. Dlatego właśnie przebaczenie jest tak istotne.

Co więcej, nie możemy oczekiwać Bożego przebaczenia, jeśli sami nie chcemy przebaczać innym. Przebaczając, uwalniamy się od bólu i gniewu, które wiążą nas z przeszłością, co pozwala nam zmierzać ku lepszej przyszłości. Przebaczenie nie musi oznaczać zapomnienia o tym, co się stało, ani akceptacji postępowania osoby, która nas skrzywdziła; uwalnia nas ono raczej od ciągłego rozpamiętywania bolesnych wspomnień.

Jak możemy przebaczyć?

Przebaczenie to proces, który może wymagać czasu i wysiłku, jest jednak zawsze możliwy. Musimy zacząć od uznania bólu i gniewu, jakie odczuwamy, pozwalając sobie na ich przeżycie i przepracowanie, zamiast je tłumić. Następnie możemy podjąć świadomą decyzję o przebaczeniu.

Jednym ze sposobów jest modlitwa. Możemy prosić Boga, aby pomógł nam przebaczyć osobie, która nas zraniła. Modlitwa może przynieść nam pokój i ukojenie w trakcie procesu uzdrawiania. Możemy również spróbować spojrzeć na sytuację z perspektywy drugiej osoby, co pomoże nam zrozumieć powody jej postępowania. Empatia pozwala lepiej zrozumieć sytuację i odnaleźć w sercu współczucie niezbędne do przebaczenia.

Wreszcie, w trakcie procesu przebaczania możemy potrzebować rozmowy z kimś bliskim oraz wsparcia. Rodzeństwo, przyjaciel czy psycholog mogą pomóc nam uporządkować

emocje i odnaleźć drogę do przebaczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umocnię dom Judy, wybawię dom Józefa i sprowadzę ich z powrotem w pokoju, bo zlituję się nad nimi. I będą takimi, jak gdybym ich nie odrzucił. Ja bowiem jestem PAN, ich Bóg, i wysłucham ich.
>
> *— Zachariasza 10:6*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: Modlitwa, współczucie, sluchac, siła

Interpretacja:
Biblia to księga pełna Bożych nauk i obietnic, która oferuje nam wsparcie w każdej chwili życia i w każdej sytuacji. Jednym z wersetów Starego Testamentu, który może okazać się dla nas szczególnie pomocny w obecnych czasach, jest *Zachariasza 10:6*.

Kontekst wersetu

Zachariasz napisał tę księgę po powrocie Żydów z niewoli babilońskiej. Społeczność żydowska zmagała się wówczas z odbudową Świątyni w Jerozolimie i dążeniem do zapewnienia swojemu krajowi pomyślności. Zachariasz występuje w roli proroka, zachęcając i napominając Boży lud, by nie tracił nadziei.

Werset 6 następuje po fragmencie, w którym Bóg wyraża swój gniew wobec niesprawiedliwych władców Jerozolimy oraz fałszywych proroków, którzy zwiedli społeczność. Jednak w tym właśnie wersecie Bóg ukazuje swą miłosierną łaskę. Obiecuje

wzmocnić i ochronić dom *Judy* oraz dom *Józefa*, a także sprowadzić je z powrotem do ich ziemi – niezależnie od tego, jak długo przebywały na wygnaniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*